

Ukázky z děl autorů jsou jen části básní a próz!

Edgar Allan Poe: Havran

Jednou o půlnoci, maje horečku a rozjímaje
nad divnými svazky vědy prastaré a záslužné –
když jsem klímal v polospaní, ozvalo se znenadání
velmi jemné zaťukání na dvěře – a pak už ne.
„Je to návštěva, či zdání, bylo to tak nezvučné –
jednou jen a pak už ne.“

Walt Whitman: Stébla trávy

Řeklo mi dítě *Co je to tráva?* a přineslo mi jí plné hrsti,
Jak jsem měl odpovědět tomu dítěti, když sám to
nevím? Myslím, že je to vlajka mé bytosti, utkaná ze
zelené látky naděje.

Charles Baudelaire: Zdechlina (Mrcha)

Má duše, vybav si věc, která pokazila
nám letní ranní procházku,
tu hnusnou zdechlinu, jež ležela a hníla
na stezce plné oblázků,...

A nebe vidělo ten zázrak kostry těla,
jenž podobal se květině,
a které páchlo tak, že div jste neomdlela
na smaragdové mýtině.

Jean Artur Rimbaud: Opilý koráb

Pak nestaral jsem se už vůbec o posádku,
jež vezla obilí, sklad bavlny a chmel.
Když mužstvo skončilo svou pranici a hádku,
tu řeky nechaly mne plouti, kam jsem chtěl.

Mne, zabloudilou loď, svrženou za vichřice
do vzduchu bez ptactva za gigantický plot,
mne nezachrání už záchranná plachetnice,
můj trup je opilý přívaly slaných vod,

já, koráb z mlhovin, já, fantastické zvíře,...

Jean Artur Rimbaud: Mé bohémství

Tak šel jsem, v děrách kapes ruce sevřeny,
můj svrchník s sebe málem skutečnost už shodil,
tvůj přítel byl jsem, Múzo, pod nebem jsem chodil,
lala! co skvělých lásek znaly moje sny.

Jean Artur Rimbaud: Samohlásky

A černí, E běl, I nach, O modř, U zeleň hlásek,
já jednou vypovím váš různý vznik a druh.

Paul Verlaine: Píseň podzimní (Saturn. básně)

Ó podzime
tak dlouze tvé
housle lkají,
mou duši tou
hrou unylou
utýrají.

J. Sv. Machar: Sloky literární (Confitoor)

Hnusna mi ta poezie,
hnusna mi ta sladká voda,
jež se nyní hojně lije
ze všech koutů po vlastech.

Mám rád verše volné, smělé,
které třeba drsně zvučí,
odvahu však mají v čele
a ve štítu pravdy znak!

Otokar Březina: Tajemství bolesti (Svít. na Západě)

Tajemství bolesti! Výkřiky soumraků!
Škubnutí Blížení po vláknech etherných!
Potkání ohnivá mystických oblaků,
jež svítí pohledům do dálek nádherných!

Antonín Sova: Rybníky (Z mého kraje)

Ty české rybníky jsou stříbro slité,
žíhané temnem stínů pod oblaky,
vložené v luhy do zeleně syté
jsou jako krajů mírné, tiché zraky

Petr Bezruč: Kantor Halfar

Tich po mezích chodí kantor,
bez úsměvu, bez myšlenky,
v krčmě v noci sám za stolem
hledí k zemi, hledí sklenky.

Petr Bezruč: Maryčka Magdónova

V mrazivé chýši tam ptáčata zbyla,
kdo se jich ujme a kdo jim dá chleba?
Nedbá pán bídných. Co znělo ti v srdci
po cestě, Maryčko Magdónova?

Fr. Gellner: Píseň zhýralého jinocha

Nezemru já od práce,
nezahynu bídou,
nezalknu se v oprátce,
skončím syfilidou.

Fráňa Šrámek: Curriculum vitae (Života ...)

Na doktora studoval jsem,
tatík po tom toužil,
císař pán, ten vzpomenu si,
abych jemu sloužil,
a ty zas chceš, moje milá,
bych se pro tebe soužil.

Fráňa Šrámek: Narodil se (Života bído, ...)

Že je někde domeček,
v tom domečku blbeček,
že zapálí domeček
malý, tichý blbeček.

Fráňa Šrámek: Raport

Hlásím, pane hejtmane,
že se mi zdál sen,
vojna byla a já ležel
v poli zastřelen,...

Ukázky z děl autorů jsou jen části básní a próz!

Fráňa Šrámek: Splav

Trápím se , trápím, myslím si,
kde bych tě nejraděj potkal.

Chtěl bych tě potkati v lukách.

V lukách je vlání
na všechny strany, pokorné odevzdávání.
V lukách je nejprostší života stůl,
rozlomíš chleba, podáš ženě půl,...

Fráňa Šrámek: Píšou mi psaní

Píšou mi psaní
vojanští páni,
a tam stojí psáno,
dvanáctého ráno
že já musím rukovat,
oh, rukovat.

Zdrávi vzkázali,
zdrávi napsali,
já jsem rezervista,
básník, anarchista,
zpívám si a proklínám,
oh, proklínám.

Karel Toman: Tuláci

Jdou létem, pocelují klas
a ušlápnouti květ se chrání
a drahý sen svůj snují zas
o říši míru, požehnání.

Karel Toman: Září

Můj bratr dooral a vypřáh' koně.
A jak se stmívá,
věrnému druhu hlavu do hřívky
položil tiše, pohladil mu šíji
a zaposlouchal se, co mluví kraj.

Svatý Václave,
nedej zahynouti
nám ni budoucím.